

Yoksul Bir Aşkın Güzelliğini Bilir Misiniz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mayıs 2021

Acının kompetanıyım bayım ve sefil bir kelebeğim, gecenin meşrebinde kovulmuş bir lehçe iken leylim her hecede süt kuzusudur içimdeki iklimin nöbetçisi ve asla da sevmem sığağı. Soğuk havaların tanrıçasıyım, bayım ve sağım solum akla zarar bir kurtçuğum içimde kemirdiğim dışımda semirdiğim.

Her renge müptelayım bayım en çok elimin kirine sevdalı ki alnımın akında yazılıdır yazgım. Bir keşifsem çıktığım. Bir kâşifsem yolu yarıladiğim.

Bir katsam yürekte saklı ve ütilediğim ruhum, bayım üşenmeden sevip buruştuğum daha da çok acıyla buluştuğum en çok zemherilerde açtığım en az yazın sığağında kutba kucak açtığım. Ekvatoruyum içimdeki dünyanın. Dünyanın da özetidir yazdıklarım... Bir dünyayım bir de dünyaya sevdalı. Her karamel rengi düşü içirim ve üstlenirim aslında besili acılarda açarım name name. Kimi zaman kindardır eşrafım. Aşka kanat açıp selamladığım... Selamın da yoktur dönüşü yoktur da bu yolun dönüşü ve rötuşu. Kıvamını da tutturamam ruhun ve yoğurdun ve kesilen sütte saklı bir tadım akla zarar bir kantarım ölçer de ölçerim ruhları ve devasa kehanetler sunarım zaman zaman içimdeki sefile ve sakil olmayan düşlerimle perde çekerim gerçeklere... Ah, bayım, perdelidir kimi insan gözü ve yüreği. Bense okurum için için yanarım da yakarım bilip bilmeden en çok da sönerim saman alevi gibi ve sevdim mi çok severim, bayım. Hüviyetimde saklıdır ruhum ve ruhumda kat izi ömrün ve ömür dediğin iki ezan arası okunur ve sonlanır o yüzden de sonsuzluktur ikbalim ve tek dileğim dokunmak en tepeye. "Kaçmaya çalıştım. Olmadı. Bu nedenle çiçekli şiirler yazmayı Ruhum açısından faydalı buluyorum Ama siz çiçekli şiirler yazmama kızılıyorsunuz bayım. Bilmiyorsunuz darmadağın gövdemi Çiçekli perdelerin arkasında saklanıyorum."(Didem Madak) Hüznüm bir redifse. Gıyabında tutulduğum aşka şapka çıkaran bir hüznün dilekçesi gibi. Kaykıldığım eksenden firar edeceğim sonunda. Ve fedaisi olduğum sevginin feveran ettiği bir şiirde yeniden doğacağım defalarca. Bu yüzden aşktır makbulüm ve hasrettir tutanağım ve hicreti yüreğin elbet saf tuttuğum masumiyetin

kırsalında açar solar çiçeklerim ve çiçekli şiirlerim, bayım.

Müptelası olduğum hüznün en girift hecesiyim bazen aşk bazen gül mahiyetinde yanar sönerim ve yakamadığım bir ateşte yeniden dolarım hüznle akabinde rengim solar ve uçarım göğe elbet sığmadığım kadar yere göğe sığarım ufacık bir yüreğe ve sığdırırım da koca kainatı ve esefle kimse beni yerden yere vuran inadına tutuşurum inadına tutuşur etekleri yalnızlığın ve iman gücümde saklıdır bekam ve satırlarım...

Ah, bayım...

Belki de bayılmadığımdır yazmaya düşkünlüğümde uçmanın pervasızlığı ile yazmaya durduğum bir fermanın da ilk hecesidir aşk, bayım.

Hüznümse şerh düştüğüm.

Ve de aşk küredığım.

Ilıman iklimlerde yüzdüğüm deryaların en ulaşılmaz dalgası iken aşk dağıttığım kadar ömrümü pervasızca yazar ve severim ben.

“Yoksul bir aşkın güzelliğini bilir misiniz?

Bir gül bir güle derdi de görse...

Yalan söylüyorum

Güller bu sıra hiç konuşmuyor bayım...”(Didem Madak)

Yine de yüzümde güller açar bayım en çok da sevdiğimde.

Gül olmanın kıvancındır içimdeki rahle ve üstüm başım nasıl da kırıksık düştüğüm yollarda şiirlerin sırtını sıvazlarken aşkın da kat çıktığı şu gökte saklıdır fermanım.

Hem ben sizden izin almadım severken, bayım.

Bilirim kızdığınızı ama aşk buna değer, bayım aşına olansa ruhunuzun güzelliğinde kanat açtığım cümlelerden fazlasıdır içimde saklı...